NORAKSTS
Lieta Nr.A42771308
A2381-10/6

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 21.oktobrī

Administratīvās rajona tiesas
tiesnese E.Apīne,
piedaloties pieteicējas a/s „Ventbunkers" pilnvarotajai pārstāvei, zvērinātai advokātei Elīnai Čakstei-Rāznai,
atbildētāja pusē pieaicinātās Ventspils pilsētas domes pilnvarotajai pārstāvei, zvērinātai advokātei Olitai Lūkai,
trešās personas atbildētāja pusē Ventspils Brīvostas pārvaldes pilnvarotajam pārstāvim, zvērinātam advokātam Daumantam Krastam,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz akciju sabiedrības (a/s) „Ventbunkers" pieteikumu par labvēlīga administratīva akta izdošanu – pienākuma uzlikšanu Ventspils pilsētas domei izdot a/s „Ventbunkers" plānošanas un arhitektūras uzdevumu tehnoloģiskos cauruļvadus savienojoša posma būvniecībai */adrese/* un piešķirt atlīdzinājumu par personisko kaitējumu Ls 7000 apmērā.

Aprakstošā daļa

[1] Ventspils pilsētas domes Arhitektūras un pilsētbūvniecības nodaļa, izskatot a/s „Ventbunkers" (turpmāk arī – pieteicēja) 2008.gada 7.aprīļa būvniecības iesniegumu – uzskaites karti tehnoloģisko cauruļvadu savienošanai */adrese/ (lietas I.sējums, 33.-45.lapa, II.sējums, 96.lapa)*, 2008.gada 8.maijā pieņēma lēmumu Nr.9-11/785-2 „Par AS „Ventbunkers" naftas produktu cauruļvada jaunbūvi", ar kuru atteica uzsākt administratīvo procesu, atsaucoties uz Ventspils pilsētas domes 2007.gada 26.novembra lēmumu Nr.391 *(lietas I.sējums, 30.-32.lapa)* un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 87.panta pirmo daļu *(lietas I.sējums, 49.-50.lapa)*.

Ar Ventspils pilsētas domes 2008.gada 26.jūnija lēmumu Nr.1-81/1920 „Par AS „Ventbunkers" 2008.gada 22.maija iesniegumu" noraidīts pieteicējas apstrīdēšanas iesniegums *(lietas I.sējums, 51.-54.lapa)*, atstājot zemākas iestādes lēmumu negrozītu un atsakot atlīdzināt pieteicējai personisko kaitējumu Ls 7000 *(lietas I.sējums, 55.-56.lapa)*.

[2] Pieteikumā tiesai pieteicēja lūdz uzdot Ventspils pilsētas domei izsniegt a/s „Ventbunkers" plānošanas un arhitektūras uzdevumu tehnoloģiskos cauruļvadus savienojoša posma būvniecībai */adrese/* atbilstoši a/s „Ventbunkers" 2008.gada 7.aprīļa būvniecības iesniegumam – uzskaites kartei, kā arī atlīdzināt pieteicējai personisko kaitējumu Ls 7000 apmērā.

Pieteicēja norāda, ka ar būvniecības ieceri pie Ventspils pilsētas domes vērsusies jau 2007.gada 7.martā, lai savienotu pieteicējai piederošo tehnisko naftas cauruļvadu L-24 un naftas cauruļvadu DA 500 *(lietas I.sējums, 22.lapa)*. Cauruļvads L-24 atrodas uz valstij piederoša zemesgabala ar kadastra Nr.*/kadastra numurs/*, bet cauruļvads DA 500 atrodas uz Ventspils pilsētas pašvaldībai piederoša zemes gabala ar kadastra Nr.*/kadastra numurs/*. Abi zemes gabali nav reģistrēti zemesgrāmatā, bet to valdītājs ir Ventspils ostas pārvalde.

Par šo būvniecības ieceri pieteicēja ir saņēmusi atteikumu, proti, aktā norādīts, ka plānošanas un arhitektūras uzdevums tiks izsniegts pēc vairāku nosacījumu izpildes, kam pieteicēja nepiekrīt. Atkārtots būvniecības iesniegums – uzskaites karte iesniegts 2008.gada 8.aprīlī, bet arī uz to saņemts atteikums, jo atteikts uzsākt jaunu procesu. Pieteicēja uzskata Ventspils pilsētas domes atteikumu par nepamatotu, tostarp, izdotu, pārkāpjot procesuālo termiņu.

Pieteicēja nepiekrīt, ka Ventspils pilsētas dome (turpmāk arī – dome) savu atteikumu identificē kā starplēmumu, kas nav administratīvais akts bez galīgā noregulējuma rakstura. Nav pamatota domes atsaukšanās uz Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta spriedumu lietā Nr.SKA-80 un Administratīvās apgabaltiesas lēmumu lietā Nr.AA 366-04/2, jo šo lietu apstākļi neattiecās uz izskatāmo lietu. Arguments par to, ka atteikums izsniegt plānošanas un arhitektūras uzdevumu (turpmāk arī – PAU) ir starplēmums, kas nav apstrīdams, nav pareizs, jo liedz pieteicējai tiesības uz būvniecības procesu. Pieteicēja nav saņēmusi PAU arī saskaņā ar 2008.gada 8.aprīlī iesniegto būvniecības ieceri, domei nepamatoti atsaucoties uz Administratīvā procesa likuma 87.pantu.

Cauruļvadu L-24 pieteicēja ir privatizējusi saskaņā ar starp valsts akciju sabiedrību „Privatizācijas aģentūra" un pieteicēju 1997.gada 14.martā noslēgto pirkuma līgumu, bet cauruļvadu DA 500 pieteicēja izbūvēja, rekonstruējot cauruļvadu L-24 atbilstoši Ventspils pilsētas domes 1997.gada 26.jūnija rīkojumam Nr.948. Tā kā cauruļvadus nav iespējams pārvietot, tos nebojājot, tad saskaņā ar Civillikuma 842.pantu tie ir uzskatāmi par nekustamu īpašumu, bet saskaņā ar Būvniecības likuma 1.panta 3.punktu – par būvēm.

Tā kā pieteicēja ir cauruļvadu īpašniece un vienlaikus arī zemes lietotājs, tad pieteicējai ir tiesības iesniegt būvniecības iesniegumu – uzskaites karti. Būvniecības iesnieguma iesniegšanas brīdī nav nepieciešams iesniegt apbūves saskaņojumu ar zemesgabala īpašnieku vai ar zemes gabala īpašnieku noslēgtu līgumu, jo attiecīgā zemes gabala īpašnieka interese saistībā ar būvniecības ieceri līdz ar PAU izsniegšanu netiek aizskarta un Būvniecības likums neparedz šādu piekrišanu/līgumu ar zemes īpašnieku iesniegt kopā ar būvniecības iesniegumu.

Nenoliedzot nepieciešamību saskaņot būvniecību ar zemes gabala īpašnieku, pieteicēja uzskata, ka domei nav tiesiska pamata izvirzīt prasību par šādas piekrišanas iesniegšanu pie būvniecības iesnieguma – uzskaites kartes.

Būvniecības likuma 3.pantā un 11.pantā lietotie jēdzieni „apbūve", „apbūvēšana" raksturo aktīvu darbību – būvēšanu. Taču, lai būvētu, ir jāsaņem būvatļauja, kas seko pēc būvprojekta sagatavošanas stadijas un būvprojekta izstrādes stadijas. Abas pēdējās nav uzskatāmas par faktiskas būvniecības stadijām, bet tikai par sagatavošanos apbūvēšanai. Ar PAU izsniegšanu zemes īpašnieka tiesības netiek aizskartas vai ierobežotas.

Ne Ventspils pilsētas domes, ne tiesas kompetencē neietilpst civiltiesisko attiecību sakārtošana starp pieteicēju un zemes īpašnieku, tāpēc jau savā pirmajā atteikumā dome nepamatoti ir atsaukusies uz Satversmes 105.pantu, Civillikuma 1036.pantu, 1039.pantu.

Ministru kabineta 1997.gada 1.aprīļa noteikumu Nr.112 „Vispārīgie būvnoteikumi" (turpmāk arī – Vispārīgie būvnoteikumi) 116.2.[1]punkts noteic, ka zemes gabala īpašnieka saskaņojums ir jāiesniedz pie būvatļaujas saņemšanas. Ventspils pilsētas dome nav veikusi tiesību normu interpretāciju, pārkāpjot tiesību normu saprātīgas piemērošanas principu, kas noteikts Administratīvā procesa likuma 8.pantā. Piekrišana bieži tiek ietverta arī būvprojekta ģenplāna lapā, kas ir pietiekams akcepts procesa virzībai un būvniecībai.

Pieteicēja uzskata, ka zemes gabala īpašnieka piekrišana bez PAU saņemšanas būtu vispārīga un nekonkrēta, jo būvniecības prasības tiek ietvertas tieši PAU. Pieprasījums

iesniegt zemes gabala īpašnieka saskaņojumu būves un būvniecības ieceres autoru nostāda sliktākā pozīcijā par zemes gabala īpašnieku, jo būvniecības autoram pat tiek liegtas tiesības uzzināt, ko viņš attiecīgajā zemes gabalā ir tiesīgs darīt.

Pieteicēja uzskata, ka atteikumu izsniegt PAU dome bija tiesīga pieņemt tikai tad, ja būvniecības iecere neatbilstu Ventspils pašvaldības teritorijas plānojumam un detālplānojumam, kā arī, ja būvniecības iecere neatbilstu apbūves noteikumiem. Pieteicējas būvniecības iecere atbilst Ventspils pašvaldības teritorijas plānojumam un detālplānojums nav nepieciešams.

Atteikumu dome nav tiesīga pamatot arī ar Ministru kabineta noteikumiem un saistošajiem noteikumiem, ja vien norādīts tieši pilnvarojums šādus noteikumus pieņemt un aktus izdot. Pat ja apbūves noteikumos ir kādas prasības par papildus dokumentu iesniegšanu, šo prasību vērtējumā jāvadās no Administratīvā procesa likuma 15.panta.

Saskaņā ar Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 8.panta otro daļu pieteicējai ir tiesības uz personiskā kaitējuma atlīdzināšanu sakarā ar domes Arhitektūras un pilsētbūvniecības nodaļas ilgstošo bezdarbību. Minētais nodarījis kaitējumu pieteicējas darījumu reputācijai, jo darījumu partneri nevar uztvert pieteicēju nopietni, ja vietējā pašvaldība klaji ignorē pieteicējas iesniegumus un darbības.

Atbilstoši Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 14.panta otrajai daļai pieteicēja novērtē personisko kaitējumu Ls 7000 apmērā un lūdz to atlīdzināt.

[3] Ventspils pilsētas dome (turpmāk arī – atbildētājs) rakstveida paskaidrojumus sniegusi 2009.gada 30.janvārī, norādot, ka pieteikumu neatzīst un uzskata par nepamatotu *(lietas I.sējums, 111.-116.lapa).*

Atbildētājs uzskata, ka jau domes 2007.gada 26.novembra lēmums ir bijis pieteicējai labvēlīgs administratīvais akts, jo ar to tika nolemts izsniegt pieteicējai PAU pēc visu Ventspils pilsētas saistošo noteikumu Nr.10 „Ventspils pilsētas teritorijas plānojuma grafiskā daļa un teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi" II.daļas „Būvtiesību īstenošanas kārtība Ventspils pilsētā" 2.nodaļā noteikto dokumentu saņemšanas. Tā kā pieteicēja šo lēmumu nepārsūdzēja, tad ir pamats uzskatīt, ka izvirzītās prasības tika atzītas par pamatotām.

Neskatoties uz to, pieteicēja iesniegusi atkārtotu būvniecības iesniegumu – uzskaites karti, kam pievienots izraksts no 2007.gada 31.oktobrī noslēgtā Līguma Nr.VB-VNT-2008., no kā neizriet, ka SIA „„Ventspils Nafta" Terminmāls" piekrīt būvniecības ieceres realizācijai uz tai nomā nodotā zemes gabala. Pieteicējai bija pienākums pienācīgi saskaņot savu būvniecības ieceri ar zemes gabala īpašnieku un pievienot to būvniecības iesniegumam – uzskaites kartei, lai domes Arhitektūras un pilsētbūvniecības nodaļa varētu izpildīt domes 2007.gada 26.novembra lēmumu un izsniegt pieteicējai PAU. Saskaņā ar Būvniecības likuma 7.panta pirmās daļas 1.punktu pašvaldības izstrādātie un apstiprinātie apbūves noteikumi ir obligāti visiem būvniecības dalībniekiem, arī – pieteicējai.

Pieteicējai nav tiesību uz atlīdzinājumu, jo pieteicēja nav darījusi visu iespējamo, lai zaudējumus novērstu, kā to nosaka Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 10.panta pirmā daļa. Pieteicēja nav pamatojusi apgalvojumu par kaitējuma nodarīšanu a/s „Ventbunkers" reputācijai, kas liedz izvērtēt personiskā kaitējuma smaguma pakāpi un atzīt, ka pieprasītais atlīdzinājuma apmērs ir adekvāts nodarītajam kaitējumam.

[4] Ar Administratīvās apgabaltiesas 2009.gada 28.maija lēmumu apmierināts pieteicējas lūgums par pagaidu aizsardzības līdzekļa piemērošanu un uzdots Ventspils pilsētas domes Arhitektūras un pilsētbūvniecības nodaļai 30 dienu laikā no tiesas lēmuma pieņemšanas dienas izsniegt pieteicējai PAU cauruļvadus savienojošā posma būvniecībai */adrese/*, atbilstoši pieteicējas 2008.gada 7.aprīļa būvniecības iesniegumam – uzskaites kartei *(lietas I.sējums, 289.-296.lapa).*

PAU ar Nr.247 „Tehnoloģisko cauruļvadu savienojošā posma jaunbūve SIA „„Ventspils nafta" terminmāls" nomas teritorijā */adrese/* un zemes gabalā */adrese/*" sagatavots 2009.gada 10.jūnijā ar Nr.9-11/785-1(2008) *(lietas II.sējums, 64.-69.lapa).*

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 12.jūlija lēmumu lietā kā trešā persona atbildētāja pusē pieaicināta Ventspils ostas pārvalde *(lietas II.sējums, 75.-76.lapa).*

[6] 2010.gada 28.jūnijā pieteicēja Administratīvajā rajona tiesā iesniegusi pieteikuma precizējumus *(lietas II.sējums, 59.-62.lapa).*

Pieteicēja norāda, ka atbildētāja sagatavotais PAU liecina par nepareizu situācijas izpratni, jo PAU ir izsniegts jaunbūvei, bet pieteicējas būvniecības iecere ir rekonstrukcija. Tāpat PAU norādīts, ka pirms projektēšanas uzsākšanas ir saņemami tehniskie noteikumi no SIA „„Ventspils nafta" terminmāls", kā arī citi nosacījumi, ja tā uzskata SIA „„Ventspils nafta" terminmāls", un projekts ir jāsaskaņo ar SIA „„Ventspils nafta" terminmāls", Ventspils brīvostas pārvaldi.

Neskatoties uz to, ka tiesa apmierināja pieteicējas lūgumu par pagaidu noregulējuma piemērošanu, atbildētājs ir izdevis PAU, kas balstīts uz tiem apstākļiem, kurus kā nepamatotus pieteicēja ir apstrīdējusi savā pieteikumā. Pieteicēja lūdz, lai vienlaikus spriedumā tiktu noteikts administratīvā akta saturs, proti, projektēšanas nosacījumiem ir jāatbilst spēkā esošo normatīvo aktu prasībām.

Pieteicēja nepiekrīt, ka saskaņojums ar zemes īpašnieku atbildētājam ir iesniedzams ātrāk, nekā to paredz Vispārīgo būvnoteikumu 116.2.^{1}punkts, un ka projektēšanā jāievēro nekonkrēta apjoma prasības, ko varētu izvirzīt SIA „„Ventspils nafta" terminmāls". Projekta saskaņošana ar zemes īpašnieku var būt arī atsevišķā dokumentā, ne tā, kā to nosaka PAU – saskaņojums būvprojektā. Būvprojekta saskaņojuma ar SIA „„Ventspils nafta" terminmāls" nav pamatots pēc būtības, jo tiesību normas nenosaka pienākumu saskaņot būvniecību ar zemes gabala nomniekiem.

Lai novērstu atbildētāja darbības, kā rezultātā slēptā veidā PAU tiktu ietvertas nepamatotas prasības, pieteicēja lūdz tiesu uzdot par pienākumu Ventspils pilsētas domei izsniegt plānošanas un arhitektūras uzdevumu tehnoloģiskos cauruļvadus savienojoša posma būvniecībai – rekonstrukcijai */adrese/* atbilstoši pieteicēja 2008.gada 7.aprīļa būvniecības iesniegumam – uzskaites kartei, nosakot, ka PAU saturā ir iekļaujamas vienīgi spēkā esošajos normatīvajos aktos noteiktās prasības saņemt tehniskos noteikumus no valsts un pašvaldību institūcijām un inženierkomunikāciju īpašniekiem un turētājiem, bet nav iekļaujamas jebkāda veida prasības pirms projektēšanas uzsākšanas saņemt nosacījumus Ventspils brīvostas pārvaldē, pirms projektēšanas uzsākšanas saņemt cita veida nosacījumus SIA „„Ventspils nafta" terminmāls", saskaņot tehnisko projektu ar Ventspils brīvostas pārvaldi un/vai SIA „„Ventspils nafta" terminmāls".

[7] Tiesas sēdē pieteicējas pilnvarotā pārstāve pieteikumu uzturēja, atsaucoties uz tajā norādītajiem argumentiem.

Atbildētāja pilnvarotā pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina, atsaucoties uz rakstveida paskaidrojumos ietvertajiem argumentiem. Papildus paskaidroja, ka pieteicējas būvniecības iecere ir jaunbūve, jo agrāk cauruļvadu L-24 un DA 500 savienojošais posms dabā nav pastāvējis.

Trešās personas pilnvarotais pārstāvis tiesas sēdē pauda viedokli, ka pieteikums nav pamatots. Trešā persona pievienojās atbildētāja viedoklim un paskaidroja, ka projektēšanas uzsākšanai ir nepieciešams saņemt SIA „„Ventspils nafta" terminmāls" atļauju. Uz zemes gabala atrodas komunikācijas, bet, nezinot, kas tur atrodas, PAU nevar izsniegt. Pieteicēja ir lūgusi Ventspils brīvostas pārvaldei saskaņojumu, bet tas ir atteikts, jo vajag saskaņot ieceri ar SIA „„Ventspils nafta" terminmāls".

Motīvu daļa

[8] Noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka pieteicējas pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

[9] Ar Ventspils pilsētas domes 2008.gada 26.jūnija lēmumu Nr.1-81/1920 „Par AS „Ventbunkers" 2008.gada 22.maija iesniegumu" atbildētājs atzinis par pareizu Ventspils pilsētas domes Arhitektūras un pilsētbūvniecības nodaļas rīcību, 2008.gada 8.maijā atsakot izsniegt PAU pēc pieteicējas 2008.gada 7.aprīļa būvniecības iesnieguma – uzskaites kartes saņemšanas 2008.gada 8.aprīlī, proti, uzsākt administratīvo procesu, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 87.panta pirmo daļu.

Pārbaudot lietas materiālus kopsakarā ar tiesību normām, Administratīvā rajona tiesa secina, ka lēmums ar atteikumu uzsākt administratīvo procesu nav tiesisks.

Administratīvā procesa likuma 87.panta pirmā daļa noteic, „ja administratīvais akts ir kļuvis neapstrīdams, tajā pašā lietā administratīvo procesu var uzsākt no jauna uz adresāta iesnieguma pamata, ja ir vismaz viens no šādiem apstākļiem:

1) ir mainījušies lietas faktiskie apstākļi, kuri bija par pamatu lēmuma pieņemšanai;

2) lietas tiesiskie apstākļi ir mainījušies adresātam par labu;

3) Eiropas Cilvēktiesību tiesa vai cita starptautiska vai pārnacionāla tiesa šajā lietā ir pieņēmusi nolēmumu, no kura izriet, ka administratīvais process jāuzsāk no jauna. Šādā gadījumā iestāde, pieņemot lēmumu atsāktajā lietā, balstās uz attiecīgās tiesas nolēmumā konstatētajiem faktiem un to juridisko vērtējumu *(likuma redakcija uz 08.05.2008.)*".

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2007.gada 5.novembra sprieduma lietā SKA-304/2007 [12] punktā norādījis, ka „gadījumā, ja persona ir vērsusies iestādē ar lūgumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu (jaunu – personai vēl nepiemītošu – tiesību noteikšanu) un iestāde atteikusies izdot labvēlīgu administratīvo aktu, ar šo atteikumu tiesiskās attiecības nav aktīvi ietekmētas (proti, personai jau piemītošās tiesības un pienākumi nav mainīti). Līdz ar to, ja attiecībā uz personu ir izdots šāds atteikums, tad šī persona var jebkurā laikā vēlreiz vērsties ar iesniegumu iestādē, atkārtoti izsakot lūgumu izdot labvēlīgu administratīvo aktu, un šai gadījumā nav nepieciešams iesniegumu pamatot ar kādu no APL 87.pantā norādītajiem apstākļiem procesa uzsākšanai no jauna".

Tādējādi Administratīvā procesa likuma 87.pants ir piemērojams tiem gadījumiem, kad personas tiesības ir bijušas aktīvi ietekmētas, bet nav attiecināms uz tiem gadījumiem, kad persona vēršas iestādē ar lūgumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, proti, lūdz piešķirt tiesības, kuras personai vēl nepiemīt.

Tā kā pieteicēja vērsusies pie atbildētāja ar lūgumu piešķirt būves projektēšanas tiesības, kuras tai vēl nepiemīt, tad minētais prasījums ir attiecināms uz gadījumiem, kad atkārtotais iesniegums nav jāpamato ar Administratīvā procesa likuma 87.panta pirmo daļu, proti, pieteicējai ir tiesības vairākkārtīgi griezties iestādē ar būvniecības iesniegumu – uzskaites karti, ja vien kāds no līdz tam izdotajiem aktiem pieteicēju neapmierina.

Nav pamatots atbildētāja viedoklis, ka pieteicēja būtu ar 2007.gada 26.novembra lēmumu ieguvusi tiesības uz PAU, jo pieteicējas mērķis ir PAU saņemšana, balstoties uz tiem dokumentiem, ko pieteicēja iesniegusi kopā ar būvniecības iesniegumu – uzskaites karti, nevis PAU saņemšana pēc atbildētāja papildus izvirzītu nosacījumu izpildes.

[10] Lietā ir strīds par to, vai pieteicējas būvniecības iecere ir rekonstrukcija vai jaunbūve, jo pieteicēja norāda, ka vēlas rekonstruēt sev piederošos naftas cauruļvadus, bet atbildētājs un trešā persona uzskata, ka neesoša cauruļvada izveide ir jaunbūve.

Vērtējot procesa dalībnieku argumentus kopsakarā ar tiesību normām, tiesa atzīst par nepamatotu atbildētāja un trešās personas viedokli, jo pieteicējas būvniecības iecere ir tehnoloģisko cauruļvadu rekonstrukcija */adrese/*, nevis jaunbūve.

Vispārīgo būvnoteikumu 21.punkts noteic, ka rekonstrukcija ir „būves vai tās daļas pārbūve, mainot būves vai tās daļas apjomu un mainot vai saglabājot funkciju, vai funkcijas maiņa, nemainot apjomu".

Lietā nav strīda, ka pieteicējai pieder cauruļvads L-24 un cauruļvads DA 500, ko pieteicēja vēlas rekonstruēt, abus cauruļvadus savienojot *(lietas II.sējums, 69.lapa)*. Atbildētājs un trešā persona uzskata, ka minētā būvniecības iecere ir jaunbūve, jo savienojošais cauruļvads tur agrāk nav atradies, proti, tas tiks radīts no jauna. Tiesas ieskatā šāds secinājums ir nepamatots un liecina par nepareizu tiesību normās ietvertā rekonstrukcijas jēdziena izpratni.

Rekonstrukcija saskaņā ar tiesību normās noteikto ir arī būves apjoma izmaiņas un šo jaunizveidoto apjomu nav nekāda tiesiska pamata uzskatīt par atsevišķu objektu, proti, jaunbūvi. Piemēram, ja, veicot dzīvojamās mājas rekonstrukciju, vienstāva ēkai tiek uzbūvēts otrs stāvs, tad nav nekāda pamata uzskatīt, ka šis otrais stāvs ir jaunbūve, jo būvdarbu rezultātā otrā stāva izbūve ir dzīvojamās mājas rekonstrukcija, mainot būves apjomu. Jo pretējā gadījumā par jaunbūvi varētu uzskatīt arī renovāciju, kuras rezultātā kādā objektā tiek ielikti jauni logi, uzskatot šos logus par jaunbūvi.

Arī pieteicējas gadījumā esoša būve jau pastāv – pastāv cauruļvads L-24 un pastāv cauruļvads DA 500. Savienojot šos cauruļvadus, būvniecības darbība, kas to nodrošina, ir cauruļvadu rekonstrukcija ar apjoma palielināšanu uz savienojošā posma rēķina.

Tādējādi nav pamata vērtēt pieteicējas 2008.gada 7.aprīļa būvniecības ieceri kā jaunbūves ieceri, jo tā ir atzīstama par rekonstrukciju.

[11] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējas būvniecības iecere atbilst teritorijas plānojumam un nepastāv priekšnoteikumi detālplānojuma izstrādāšanai attiecīgajā teritorijā, proti, atbildētājs atzīst, ka nav pamata atteikumam izsniegt PAU, balstoties uz šiem argumentiem.

Lietā ir strīds par to, vai pieteicējai ir tiesības saņemt PAU, ja rekonstruējamais objekts atrodas citai personai piederošā zemes gabalā un nav saņemta šīs personas piekrišana būvniecībai.

Tādējādi Administratīvajai rajona tiesai ir jānoskaidro, vai pastāv priekšnoteikums labvēlīga administratīvā akta izdošanai – PAU izsniegšanai tehnoloģiskos cauruļvadus savienojoša posma būvniecībai */adrese/*.

Nav pamatots atbildētāja arguments, ka pieteicējai labvēlīgs administratīvais akts ir ticis izdots jau 2007.gada 26.novembrī un PAU saņemšana saskaņā ar minēto lēmumu ir atkarīga tikai no pieteicējas.

Tiesa atzīst par pamatotu pieteicējas viedokli, ka Ventspils pilsētas domes 2007.gada 26.novembra lēmums nav uzskatāms par PAU – par pieteicējai labvēlīgu administratīvo aktu (starplēmumu) administratīvajā procesā, jo ar šo lēmumu PAU nav izsniegts, proti, pieteicēja nav sasniegusi mērķi, kādēļ uzsākts administratīvais process, jo atbildētājs ir izvirzījis nosacījumus, pie kādiem pieteicēja varētu saņemt PAU. Tā kā pieteicēja šīm prasībām nav piekritusi, tad ir vērsusies pie atbildētāja ar jaunu iesniegumu.

Būvniecības iesniegumu – uzskaites karti pieteicēja ir iesniegusi atbildētājam 2008.gada 8.aprīlī.

Atbilstoši Vispārīgo būvnoteikumu 32.punktam „būvniecības ierosinātājs iesniedz attiecīgās administratīvās teritorijas būvvaldē būvniecības iesniegumu - uzskaites karti" un šāds iesniegums ir pakļauts izskatīšanai būvvaldē saskaņā ar būvniecības tiesisko regulējumu.

Vispārīgo būvnoteikumu 35.punkts noteic, ka „būvvalde 30 dienu laikā pēc būvniecības iesnieguma – uzskaites kartes reģistrācijas dienas izskata attiecīgās būvniecības ieceres atbilstību vietējās pašvaldības teritorijas plānojumam un detālplānojumam (ja tāds ir izstrādāts), kā arī attiecīgajiem apbūves noteikumiem un izsniedz plānošanas un arhitektūras uzdevumu [..] vai sniedz pamatotu rakstisku atteikumu [..]".

Tātad pēc būvniecības iesnieguma – uzskaites kartes saņemšanas tiek pieņemts viens no trijiem lēmumiem:

1) par būvniecības procesa atbalstu, izsniedzot plānošanas un arhitektūras uzdevumu;
2) par atteikumu izsniegt plānošanas un arhitektūras uzdevumu;
3) par nepieciešamību veikt publisko apspriešanu vai izstrādāt detālplānojumu pirms atkārtoti tiek lemts par plānošanas un arhitektūras uzdevuma izsniegšanu.

Pieteicēja savos argumentos uzsver, ka nevienā no tiesību normām nav norādīts, ka, iesniedzot būvniecības iesniegumu – uzskaites karti, būtu vienlaikus jāiesniedz zemes gabala īpašnieka saskaņojums, proti, arī neesot zemes gabala īpašnieka piekrišanai personai – būvniecības ierosinātājam ir tiesības saņemt PAU.

Tiesa pieteicējas viedoklim nepiekrīt tālāk norādīto iemeslu dēļ.

[12] Būvniecības likuma 3.panta pirmā daļa noteic, ka „zemes gabalu drīkst apbūvēt, ja tā apbūve tiek veikta saskaņā ar vietējās pašvaldības teritorijas plānojumu, detālplānojumu (ja tas nepieciešams saskaņā ar normatīvajiem aktiem) un šo plānojumu sastāvā esošajiem apbūves noteikumiem un, noslēdzot līgumu, apbūve ir saskaņota ar zemes gabala īpašnieku (ja apbūvi neveic zemes gabala īpašnieks)", bet minētā likuma 11.panta pirmā daļa, ka „zemes gabalu var apbūvēt tā īpašnieks vai cita persona, kas noslēgusi līgumu ar attiecīgā zemes gabala īpašnieku".

Tātad būvniecības veikšanai ir trīs priekšnoteikumi: 1) būvniecības ieceres atbilstība teritorijas plānojumam un detālplānojumam (ja tāds ir nepieciešams), 2) būvniecības ieceres atbilstība apbūves noteikumiem un 3) zemes gabala īpašnieka akcepts būvniecības iecerei.

Pieteicēja uzskata, ka šajās tiesību normās ietvertais jēdziens „apbūvēt" raksturo aktīvu darbību, taču Būvniecības likuma 1.panta 12.punkts noteic, ka būvniecība ir „visu

veidu būvju projektēšana un būvdarbi", proti, par būvniecību jeb būvēšanu likumdevējs ir atzinis gan projektēšanu, gan būvdarbus. Minētais sasaucas arī ar Augstākās tiesas Senāta Administatīvo lietu departamenta judikatūru, ka būvniecība ir vienots process, kas tiek uzsākts ar būvniecības iesnieguma – uzskaites kartes iesniegšanu, bet noslēgts ar būvatļaujas saņemšanu, pēc kuras izpildes jaunizveidotais objekts tiek nodots ekspluatācijā.

Līdz ar to, nebūtu pamata uzskatīt, ka Būvniecības likuma 3.panta pirmā daļa vai 11.panta pirmā daļa būtu attiecināmas tikai uz to būvniecības procesa sadaļu, kas attiecas uz būvdarbiem jeb to aktīvo darbību objektā, kas sākas pēc būvatļaujas saņemšanas. Šādu secinājumu tiesa izdara būvniecības tiesiskā regulējuma kontekstā, kad Būvniecības likuma 3.panta pirmajā daļā ietvertās prasības par būvniecības ieceres atbilstību teritorijas plānojumam (detālplānojumam) un apbūves noteikumiem jeb Būvniecības likuma 3.panta pirmās daļās pirmā un otrā prasības ir pārbaudāmas gan pirms PAU izsniegšanas, gan būvprojekta saskaņošanas laikā. Līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka Būvniecības likuma 3.panta pirmās daļās trešā prasība par zemes īpašnieka saskaņojuma saņemšanu būtu attiecināma uz vēlāku būvniecības procesa daļu – būvdarbiem.

Minētais sasaucas arī ar Vispārīgo būvnoteikumu 32.punktu, kas noteic, ka būvniecības iesniegumu – uzskaites karti attiecīgās administratīvās teritorijas būvvaldē iesniedz būvniecības ierosinātājs. Savukārt Vispārīgo būvnoteikumu 31.punkts noteic, kuras personas var ierosināt būvniecību jeb kuras personas ir atzīstamas būvniecības ierosinātājiem, proti, „Būvniecību var ierosināt nekustamā īpašuma īpašnieks, nomnieks, lietotājs vai to pilnvarota persona (projekta vadītājs). Uz pilnvaroto personu (projekta vadītāju) attiecas visi šajos noteikumos noteiktie pasūtītāja pienākumi, tiesības un atbildība".

Tātad, vērtējot Vispārīgo būvnoteikumu 31.punktu, 32.punktu un 35.punktu to kopsakarā, ir izdarāms secinājums, ka pirms PAU izsniegšanas būvvalde pārbauda būvniecības ieceres atbilstību teritorijas plānojumam un detālplānojumam (ja tāds ir nepieciešams) un apbūves noteikumiem. Tiesas ieskatā Vispārīgo būvnoteikumu 35.punktā nav ietverts iestādes pienākums pārbaudīt zemes īpašnieka piekrišanas esamību būvniecības iecerei tā iemesla dēļ, ka zemes īpašnieka piekrišanas apstiprinājumam jau ir jābūt pievienotam būvniecības iesniegumam – uzskaites kartei, proti, personai, kura iesniedz būvvaldē būvniecības ierosinājumu – uzskaites karti, ir jābūt zemes gabala īpašniekam vai jāpievieno attiecīga piekrišana jau savam iesniegumam.

Minētajā tiesa redz salīdzinājumu arī ar citiem gadījumiem, piemēram, civiltiesiskajās attiecībās, pastāvot kopīpašumam, viena kopīpašnieka rīcībai nav saistoša spēka, jo rīcībai ar kopīpašuma priekšmetu ir nepieciešama visu kopīpašnieku piekrišana (Civillikuma 1068.pants), vai, piemēram, saimnieciskās darbības ietvaros, kad komersanta pārstāvības obligāts priekšnosacījums ir visu valdes locekļu saskaņota rīcība (Komerclikuma 8.panta trešās daļas 4.punkts).

Tādējādi atzīstams, ka persona, kurai nav zemes gabala īpašnieka piekrišanas, nav tiesīga ierosināt būvniecību šajā zemes gabalā. Minētais secinājums nav saistāms ar to, vai zemes gabala īpašnieka tiesības šajā procesā kaut kādā veidā tiek vai netiek aizskartas, jo zemes gabala īpašnieka piekrišana būvniecībai nav saistāma ar kādas trešās personas iespējamu tiesību aizskārumu būvniecības ieceres realizācijā. Zemes gabala īpašnieks primāri ir būvniecības procesā izdoto administratīvo aktu adresāts, ja vien nav nodevis savas īpašnieka tiesību saturā ietilpstošās tiesības citai personai, piemēram, nomniekam piešķirot patstāvīgas būves tiesības savā zemes gabalā. Tomēr arī šis fakts liecina, ka zemes gabala īpašnieka viedoklis tiek noskaidrots pirms būvniecības iesnieguma –

uzskaites kartes iesniegšanas, proti, noslēdzot zemes nomas līgumu, kurš tad arī nomniekam dod tiesības iet uz iestādi ar būvniecības iesniegumu – uzskaites karti.

Pašvaldības realizēta kontrole pār zemes īpašnieka piekrišanas esamību, atbilst arī labas pārvaldības principam, jo katra būvniecības procesa stadija ir saistīta ar zināmu izdevumu radīšanu būvniecības ieceres virzītājam.

„Būvniecības procesā, kas notiek pēc atļauju sistēmas, parasti var nodalīt atsevišķas secīgas stadijas. Stadiju skaits dažādās valstīs var atšķirties. Procesa sadalījums stadijās mazina būvniecības veicēja risku izdarīt dažādu resursu ieguldījumu būvniecībā, kas var izrādīties neatbilstoša likumu prasībām, kā arī nodrošina publiskās varas kontroli pār būvniecības norisi visā būvniecības procesa laikā." (*Vīduša R. Būvniecības administratīvā procesa specifika pasaulē un Latvijā. Likums un Tiesības. 2004., Nr.7, 203.lpp*.).

Tādējādi situācijā, kad zemes gabala īpašnieka piekrišanai būvniecības iecerei ir būtiska nozīme, un nepiekrišana būvniecības procesu aptur, būvvaldes rīcība, nepieļaujot būvniecības procesa tālāku virzību un vienlaikus personas izdevumu pieaugumu, ir pamatota.

[13] Konkrētās lietas apstākļos pieteicēja norāda, ka ne atbildētājam, ne tiesai nav tiesību iejaukties pieteicējas privāttiesiskajās attiecībās, proti, ne Ventspils pilsētas domes, ne tiesas kompetencē neietilpst civiltiesisko attiecību sakārtošana starp pieteicēju un zemes īpašnieku, jo pieteicēja kā zemes gabalā esošas apbūves īpašniece ir zemes gabala lietotāja.

Minētajam argumentam tiesa piekrīt daļēji, jo privatizācijas rezultātā zemes gabalā */adrese/* ir izveidoti patstāvīgi īpašuma objekti, proti, cauruļvads L-24 ir pieteicējas īpašums, kamēr zemes gabals ir valsts īpašums, pār kuru pārvaldība uzticēta trešajai personai. Tomēr, lai arī īpašuma iegūšanas fakts pieteicējai ir radījis faktiskas nomas attiecības tajā zemes gabala daļā, kur atrodas cauruļvadi, nomas līgums nav ticis noslēgts, kā to noteic likuma „Par valsts un pašvaldību īpašuma objektu privatizāciju" 57.panta pirmā daļa. Tātad nomas tiesību jautājums ir privāto tiesību jautājums, bet pieteicēja nav pierādījusi tiesiski noformētu nomas attiecību pastāvēšanu. Minētais nav konstatējams arī attiecībā uz cauruļvadu DA 500 un pašvaldības zemes gabalu.

Līdz ar to starp pieteicēju un zemes īpašnieku nav atrisināti būtiski jautājumi, kas attiecināmi uz pieteicējas īpašuma apsaimniekošanu un pieteicējai piemītošo īpašuma tiesību izmantošanu. Kā pamatoti norādīja pieteicēja, tad iestāde un Administratīvā rajona tiesa privāttiesisko attiecību jautājumus nerisina. Tātad arī jautājums par to, vai pieteicējai ir tiesības uz zemes gabala īpašnieka piekrišanu, ir risināms pašai pieteicējai privāto attiecību ietvaros ar abiem īpašniekiem – gan pašvaldības, gan valsts zemei.

Kā tiesa jau norādīja, tad pieteicējas būvniecības iecere ir cauruļvadu rekonstrukcija, palielinot cauruļvadu kopējo apjomu, ar to aizņemot arī lielāku zemes gabala platību. Tādējādi, lai arī izskatāmās lietas apstākļos cauruļvadi un zemes gabals būtu vērtējami kā patstāvīgi īpašuma objekti, rekonstrukcijai zemes īpašnieka piekrišana ir vajadzīga. Salīdzinājumam tiesa norāda uz renovāciju, kā būvniecību, kuras laikā noteikti netiek paplašināts esošais īpašuma apjoms. Tādos gadījumos patstāvīgā īpašuma objekta īpašnieks atkarībā no būvniecības ieceres varētu realizēt būvniecību arī bez otra īpašnieka piekrišanas. Tomēr tiesa vēlreiz uzsver, ka izskatāmajā lietā būvniecības iecere ir skatāma kā rekonstrukcija, nevis jaunbūve vai renovācija.

[14] Analizējot pieteicējas norādīto tiesību normu – Vispārīgo būvnoteikumu 116.2.[1]apakšpunktu, kas noteic, ka „lai saņemtu būvatļauju, pasūtītājs iesniedz būvvaldē zemes gabala īpašuma tiesības vai lietošanas tiesības un apbūves tiesības apliecinošus

dokumentus", tiesa norāda, ka minētā norma saskaņā ar tiesas iepriekš paustajām atziņām nav uzskatāma par vienīgo, kas piešķir atbildētājai tiesības kontrolēt zemes īpašnieka piekrišanas esamību būvniecības iecerei, jo, kā tiesa jau šajā spriedumā norādīja, tad šādas piekrišanas esamība ir priekšnoteikums būvniecības iesnieguma – uzskaites kartes iesniegšanai.

Vērtējot Vispārīgo būvnoteikumu 116.punktu vēsturiski, tiesa norāda, ka identiska satura regulējums bija iekļauts Vispārīgo būvnoteikumu 116.3.punktā tā sākotnējā redakcijā, kas pieņemta 01.04.1997., proti, 116.3.punkts noteica, ka jāiesniedz „zemes gabala īpašuma vai lietošanas tiesības un apbūves tiesības apliecinošus dokumentus". Punkts no Vispārīgajiem būvnoteikumiem izslēgts ar Ministru kabineta 02.05.2000. noteikumiem Nr.162. Norma atkārtoti iekļauta Vispārīgos būvnoteikumos kā 116.2.[1]apakšpunkts, kas noteic, ka jāiesniedz „zemes gabala īpašuma tiesības vai lietošanas tiesības un apbūves tiesības apliecinošus dokumentus" (Ministru Kabineta 06.09.2005. noteikumu Nr.685 redakcijā).

Tomēr minētais nebūt nenozīmē, ka laika posmā starp 02.05.2000. un 06.09.2005. noteikumiem, no būvniecības ierosinātāja netika prasīta zemes īpašnieka piekrišana gadījos, ja ierosinātājs nebija pats zemes īpašnieks.

Normas sākotnējās iekļaušanas mērķis bija atkārtota īpašuma piederības kontrole pirms būvatļaujas izsniegšanas, kas 2000.gadā netika atzīta par lietderīgu, jo piekrišana tika iesniegta jau pirms projektēšanas uzsākšanas. Atkārtota normas iekļaušana Vispārīgajos būvnoteikumos tiesas ieskatā saistīta ar nekustamā īpašuma tirgus attīstību, jo būvniecības procesa laikā notika pat vairākkārtējas īpašnieka maiņas, kā rezultātā sākotnējais ierosinātājs līdz būvatļaujas saņemšanai jau bija nekustamo īpašumu atsavinājis, vai arī atsavināšana bija notikusi kopīpašumā, kā rezultātā kopīpašuma jaunie ieguvēji par saskaņojuma esamību varēja nebūt informēti vai arī nebija šādas saistības, kas dotas ar saskaņojumu, pārņēmuši. Tādējādi normas jēga tiesas ieskatā ir atkārtota kontrole pār būvniecības dalībnieku tiesībām, lai būvatļauja tiktu izsniegta tiesīgai personai, vienlaikus ievērojot citu personu tiesības.

[15] Pieteicēja norāda, ka atbildētāja atteikums liedz tai uzzināt par savām būvniecības tiesībām. Tiesa šādu argumentu noraida kā nepamatotu divu iemeslu dēļ.

Pirmkārt, ja persona vēlas uzzināt par savām tiesībām būvniecībā, proti, tām, kas attiecināmas uz projektēšanas sadaļu, tad pieteicēja var izmantot Administratīvā procesa likuma 98.pantā noteiktās tiesības saņemt uzziņu, proti, pieteicējai ir tiesības vērsties pie atbildētāja ar iesniegumu, kurā tiek norādīta pieteicējas būvniecības iecere, un saņemt atbildi par to, vai šāda būvniecības iecere ir realizējama un saskaņā ar kādiem nosacījumiem.

Otrkārt, pati pieteicēja savos pieteikuma precizējumos pamatoti norāda, ka personai projektēšanā izvirzāmās prasības var tikt pamatotas tikai ar spēkā esošām tiesību normām. Kā jebkurš administratīvais akts, arī PAU var tikt pamatots tikai ar tiesību normām, proti, nosacījumi, kurus piemēro būvvalde, tiek atlasīti no tiesību normām – likumiem, Ministru kabineta noteikumiem, tostarp, būvnormatīviem, saistošajiem noteikumiem. Šīs tiesību normas ir ikvienam brīvi pieejamas un personai ir iespējams pašai apzināt tos nosacījumus, kādi attiecināmi uz personas būvniecības ieceri attiecīgajā administratīvajā teritorijā.

Līdz ar to PAU saņemšana nav vienīgā iespēja, kā personai apzināt savas būvniecības ieceres risinājumus un robežas.

[16] Izskatāmajā lietā tiesa ir noskaidrojusi arī zemes īpašnieka – trešās personas gribu un Ventspils brīvostas pārvalde nepiekrīt pieteicējas rekonstrukcijas darbiem. Minētais atteikums ir nostiprināts gan rakstiski *(lietas II.sējums, 97., 99.-100.lapa),* gan tiesas sēdē, kad trešās personas pārstāvis pauda nepiekrišanu būvniecības iecerei sava pārstāvāmā vārdā. Līdz ar to tiesai, arī balstoties uz šo atteikumu, nav pamata pieņemt pretēja rakstura nolēmumu.

Vērtējot atbildētāja prasību, ka būvniecības iecere ir saskaņojama arī ar SIA „„Ventspils nafta" Terminmāls", tiesa minētajam neatrod tiesisku pamatojumu tiesību normās. Trešās personas paskaidrojums, ka zemes gabalā atrodas nomnieka komunikācijas, nav apstiprinātas ar pierādījumiem. Papildus norādāms, ka komunikācijas, kas ievietotas zemes gabalā, ir zemes gabalam piederīgas, ja vien nav pierādīts pretējais. Līdz ar to, ja lietā nav pierādījumu par to, ka trešās personas nomniekam zemes gabala daļā, kuru pieteicēja vēlas apbūvēt, atrodas patstāvīgs nekustamā īpašuma objekts, tad atbildība pār šo jautājumu ir trešās personas kompetencē. Tieši zemes īpašniekam ir jāpārzina sava īpašuma sastāvs un jānovērtē, kā jauna būvniecība to ietekmēs. Savukārt, ja SIA „„Ventspils nafta" Terminmāls" pieder kādas komunikācijas, kuras atrodas pieteicējas būvniecības ieceres zonā, tad saskaņojums ir saņemams no nomnieka tikai tajā gadījumā, ja šīs komunikācijas un no tām izrietošās tiesības tiek aizskartas, vai arī, ja pieteicēja vēlas tām pieslēgties. Tad būvvaldei atkarībā no būvniecības iesnieguma – uzskaites kartes jāvadās no Vispārīgo būvnoteikumu 40.[12], 42., 43.punktiem. Citos gadījumos piekrišanas došana ir zemes īpašnieka tiesības un, ja zemes gabala īpašnieka piekrišana saņemta, no nomnieka tā nav pieprasāma.

[17] Tādējādi, vērtējot lietas apstākļus kopsakarā ar tiesību normām un tiesas izdarītajiem secinājumiem, nav konstatējams pamats labvēlīga administratīvā akta izdošanai un pieteicējas prasījums par pienākumu Ventspils pilsētas domei izsniegt plānošanas un arhitektūras uzdevumu tehnoloģiskos cauruļvadus savienojoša posma būvniecībai – rekonstrukcijai */adrese/* atbilstoši pieteicējas 2008.gada 7.aprīļa būvniecības iesniegumam – uzskaites kartei, nosakot, ka PAU saturā ir iekļaujamas vienīgi spēkā esošajos normatīvajos aktos noteiktās prasības saņemt tehniskos noteikumus no valsts un pašvaldību institūcijām un inženierkomunikāciju īpašniekiem un turētājiem, bet nav iekļaujamas jebkāda veida prasības pirms projektēšanas uzsākšanas saņemt nosacījumus Ventspils brīvostas pārvaldē, pirms projektēšanas uzsākšanas saņemt cita veida nosacījumus SIA „„Ventspils nafta" terminmāls", saskaņot tehnisko projektu ar Ventspils brīvostas pārvaldi un/vai SIA „„Ventspils nafta" terminmāls" ir noraidāms.

[18] Vērtējot pieteicējas prasījumu par personiskā kaitējuma atlīdzinājumu Ls 7000 apmērā, tiesa atzīst to par nepamatotu un noraidāmu.

Prasījums par atlīdzinājumu vienmēr ir saistīts ar pamatprasījumu, proti, prasījumu par iestādes izdotu administratīvo aktu vai realizētu faktisko rīcību. Arī Administratīvā procesa likuma 92.pants nosaka, ka ikviens ir tiesīgs prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem vai personīgo kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas viņam nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību.

Saskaņā ar Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 5.panta pirmo daļu tiesības uz zaudējuma atlīdzinājumu ir cietušajam, proti, privātpersonai, kas ir prettiesiska administratīvā akta adresāts vai trešā persona Administratīvā procesa likuma izpratnē, kā arī privātpersonai, pret kuru ir tieši vērsta vai kuru tieši skar iestādes prettiesiska faktiskā rīcība. Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas

likuma 8.panta pirmā daļa noteic, ka „personiskais kaitējums šā likuma izpratnē ir kaitējums, kas ar iestādes prettiesisku administratīvo aktu vai prettiesisku faktisko rīcību nodarīts fiziskās personas dzīvībai, fiziskajai integritātei, veselībai, brīvībai, godam un cieņai, personiskam un ģimenes noslēpumam vai komercnoslēpumam, autortiesībām vai citām nemantiskajām tiesībām vai ar likumu aizsargātajām interesēm”.

No šīm likuma normām izriet, ka tiesības uz atlīdzinājumu paredzētas gadījumā, ja tiesa atzīst iestādes administratīvu aktu vai faktisko rīcību par prettiesisku un ka pieteicējam ir nodarīti zaudējumi ar šo administratīvu aktu vai faktisko rīcību.

Tā kā tiesa ar spriedumu noraida pieteicējas prasījumu, tad nav pamatots un ir noraidāms arī pieteicējas prasījums par personiskā kaitējuma atlīdzinājumu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291. pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt akciju sabiedrības „Ventbunkers” pieteikumu par labvēlīga administratīva akta izdošanu – pienākuma uzlikšanu Ventspils pilsētas domei izdot a/s „Ventbunkers” plānošanas un arhitektūras uzdevumu tehnoloģiskos cauruļvadus savienojoša posma būvniecībai – rekonstrukcijai */adrese/* atbilstoši a/s „Ventbunkers” 2008.gada 7.aprīļa būvniecības iesniegumam – uzskaites kartei, nosakot, ka plānošanas un arhitektūras uzdevuma saturā ir iekļaujamas vienīgi spēkā esošajos normatīvajos aktos noteiktās prasības saņemt tehniskos noteikumus no valsts un pašvaldību institūcijām un inženierkomunikāciju īpašniekiem un turētājiem, bet nav iekļaujamas jebkāda veida prasības pirms projektēšanas uzsākšanas saņemt nosacījumus Ventspils brīvostas pārvaldē, pirms projektēšanas uzsākšanas saņemt cita veida nosacījumus SIA „„Ventspils nafta” terminmāls”, saskaņot tehnisko projektu ar Ventspils brīvostas pārvaldi un/vai SIA „„Ventspils nafta” terminmāls”;

noraidīt akciju sabiedrības „Ventbunkers” pieteikumu par atlīdzinājuma piešķiršanu par personisko kaitējumu Ls 7000 apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) E.Apīne

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese_____ E. Apīne
Rīgā, 2010.gada 21.oktobrī